

[Justitsministeren.]

liv, som Samfundet alligevel ikke er i Stand til at forhindre.

Retslægeraadets Indstilling har naturligvis været forelagt andre Autoriteter, og man kan sige, at der i Socialministeriet og i Justitsministeriet har været Enighed om, at Retslægeraadet var gaaet for vidt. Der har nemlig været rejst Spørgsmaal, om man ikke ogsaa skulde komme ind paa en tilsvarende Lovgivning med Hensyn til blinde og døve, og det mener man ikke i noget af disse to Ministerier, at man tør gaa ind paa. Ogsaa talelidende har i denne Forbindelse været drøftet. Endvidere har Justitsministeriet ment, at det vilde være betænkeligt, ogsaa under Hensyn til Befolkningens Syn paa disse Spørgsmaal, at inddrage Epilepsi i lettere Grad under denne Lovgivning, og derfor staa der i Forslagets § 1, at Reglerne kun gælder „Epileptikere med jævnlig Anfald eller med udtalte psykiske Forandringer“.

Der har i det høje Landsting været Enighed om disse Hovedspørgsmaal i al Almindelighed, at det var nødvendigt og rimeligt at gaa nogle Skridt videre, end man hidtil er gaaet i dansk Lovgivning. Den egentlige Diskussion har staaet paa Spørgsmaalet om, hvorvidt Psykopater „i højere Grad“, som der staaer, burde inddrages under Kategorierne i det nye Forslag til Ægteskabslovgivning. Et Mindretal i Landstinget har været betænkeligt i saa Henseende under Henvielse til, at Begrebet Psykopati er vanskeligt at definere og endnu vanskeligere at arbejde med i Praksis. Jeg har imidlertid ment — og det samme gælder Flertallet, efter at vi har haft nærmere Samraad med de særlig sagkyndige —, at naar man formulerede det som „Psykopati i højere Grad“, vilde der kun blive Tale om forholdsvist sjældne Tilfælde, men paa den anden Side om Tilfælde, hvor det var rimeligt fra Samfundets Side at gøre, hvad man kunde, for at forhindre Ægteskab og dermed utvivlsomme Tragedier.

Det Spørgsmaal, som dernæst særlig har været drøftet i det høje Landsting, er, hvorledes der skulde forholdes, naar et saadant Ægteskab var indgaaet og det viste sig, at det efter de nu foreslaaede Regler ikke burde været indgaaet. Drøftelsen har drejet sig om, hvorvidt en af Par-

terne selv skulde kunne forlange Ægteskabet omstødt, hvad der blev opnaaet Enighed om til Slut, men tillige om, hvorvidt Omstødelsessager skulde kunne anlægges af det offentlige, hvad Mindretallet i det høje Landsting ikke har ment, men hvad Flertallet og Justitsministeren har anset for det rigtigste, baade af Hensyn til Samfundet og af Hensyn til det mulige Afkom, selv om vi er klar over, at det kun vil være i særlige Undtagelsestilfælde, at det offentlige vil benytte en saadan Adgang til Omstødelse af et Ægteskab.

Jeg tror, det er de væsentligste Punkter, hvorom der overhovedet kan tænkes at ville blive Uenighed. Der er endnu et lille Spørgsmaal, som har været drøftet i Landstinget, og det er, hvorvidt Tilladelse til Ægteskab skulde gives ved kongelig Bevilling eller kunde gives af Justitsministeriet, og der mener Flertallet og Ministeriet, at kongelig Bevilling ikke er nødvendig efter de Sagers Karakter.

Jeg tror hermed at have givet det høje Tings Medlemmer tilstrækkeligt Indblik i, hvad dette Lovforslag drejer sig om, og skal tillade mig at anbefale det til hurtig og villig Behandling i dette høje Ting.

Hartvig Frisch: Da mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Fr. Dalgaard, ved Sygdom er forhindret i at være til Stede, skal jeg knytte nogle ganske faa Ord til den udførlige Redegørelse, Justitsministeren her har givet.

Jeg vil gerne, efter at have sat mig ind i den Forhandling, der har været ført i Landstinget, og de Betænkeligheder, der der har været fremsat, udtrykke min Glæde over, at der i Lovforslaget her og i de Ændringer, der er gennemført i Landstinget, er taget det videst mulige Hensyn til, at saadanne Betænkeligheder skal kunne fjernes. Det glæder mig, at Lovforslaget har faaet en Form, og i det hele taget ogsaa oprindeligt har tilsigtet, som det fremgik af Justitsministerens Bemærkninger, at raade Bod paa ganske øjensynlige Ulykker, som kunde ske ved Indgaaelse af Ægteskab. Der nævnes i Forbindelse med Lovforslaget eugeniske Foranstaltninger, og saadanne kan naturligvis ogsaa fremgaa deraf; men man kan ikke være blind for — jeg tænker paa den meget heftige Diskussion, der har